

Hlohy

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

G

1. Když kvetou hlohy,
mám k básním vlohy,

D

já dám si kávu
a z rukávu

G

sypu rýmů celé stohy.
Napíšu křída
a hned se přidá

D

například vida
nebo slída,

G

hlídá, bída, Lída, snídá.

H

R: Jsem básník sezónní.

emi

Když hlohy nevoní,

A

D

všechny mé múzy lehnou.

Já nejsem našťvaný,
vždyť s mnoha občany
ty ani hlohy nehnou.

2. Když hlohy zvadnou,
básnické střevo
se nějak ucpe
a já nejsem štond
vám napsat ani řádku.
Já dám si kávu
a ono furt nic,
tak si dám druhou,
ale nejde mi to, nejde mi to,
nejde.

R: +

nehnou, nehnou.